

dnia 12 grudnia 2024 roku

Do: Minister Finansów

WNIOSEK

Działając w imieniu wnioskodawcy (reprezentacja ustawowa), na podstawie art. 221 § 1 k.p.a. składam wniosek o:

1. pilne podjęcie prac legislacyjnych zmierzających do usunięcia z systemu prawa obowiązków podatników, których nie są oni w stanie zrealizować,
2. zobowiązanie Szefa Krajowej Administracji Skarbowej do zmiany z urzędu indywidualnej interpretacji podatkowej z dnia 3 października 2024 roku o sygnaturze 0112-KDIL3.4012.464.2024.2.MC,
3. przesłanie odpowiedzi na wniosek listem poleconym.

STANOWISKO WNIOSKODAWCY

Zgodnie z art. 106b ust. 5 Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej u.p.t.u.) w przypadku sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej potwierdzonej paragonem fiskalnym fakturę na rzecz podatnika podatku lub podatku od wartości dodanej wystawia się wyłącznie, jeżeli paragon potwierdzający dokonanie tej sprzedaży zawiera numer, za pomocą którego nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

W myśl art. 2 pkt 11 u.p.t.u. ilekroć w ustawie jest mowa o podatku od wartości dodanej - rozumie się przez to podatek od wartości dodanej nakładany na terytorium państwa członkowskiego, z wyjątkiem podatku od towarów i usług nakładanego tą ustawą.

Rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 12 września 2021 r. w sprawie wymagań technicznych dla kas rejestrujących określa wymagania techniczne dla kas rejestrujących. § 22 pkt 24 tego rozporządzenia wskazuje na konieczność obsługi przez kasy rejestrujące możliwości wpisania numeru identyfikacji podatkowej (NIP) nabywcy, na jego żądanie i uwidocznienia tego numeru na paragonie fiskalnym.

Na rynku nie są oferowane kasy rejestrujące umożliwiające uwidocznienie na paragonie fiskalnym numeru, za pomocą nabywca towarów lub usług jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej. Numery identyfikujące podatników tego podatku mają różną długość, rozpoczynają się dwuliterowym kodem kraju, a często także zawierają kropki lub myślniki. Brak takich urządzeń na rynku podyktowany jest wymogami rozporządzenia, które nakazuje producentom uwidacznianie jedynie polskiego numeru identyfikacji podatkowej (NIP), składającego się z 10 cyfr, z czego ostatnia cyfra jest cyfrą kontrolną, wyliczaną z dziewięciu pierwszych cyfr. Producenci mogą oferować podatnikom jedynie urządzenia w pełni zgodnie z wskazanym rozporządzeniem.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że art. 106b ust. 5 u.p.t.u. nakłada na podatników, którzy jako podstawę rejestracji sprzedaży wykorzystują kasy rejestrujące,

obowiązek, którego nie są oni w stanie technicznie i zgodnie z prawem rangi rozporządzenia zrealizować.

Wspomnieć także należy o sankcjach podatkowych. W myśl art. 106b ust. 6 u.p.t.u. w przypadku stwierdzenia, że podatnik wystawił fakturę z naruszeniem ust. 5, organ podatkowy ustala temu podatnikowi dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 100% kwoty podatku wykazanego na tej fakturze. W stosunku do osób fizycznych, które za ten sam czyn ponoszą odpowiedzialność za wykroczenie skarbowe albo za przestępstwo skarbowe, dodatkowego zobowiązania podatkowego nie ustala się.

Mając na uwadze powyższe, niezbędne jest znowelizowanie przepisów u.p.t.u. w taki sposób, by wystawienie faktury dla podatnika podatku od wartości dodanej dotyczącej sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej nie wymagało uwidocznienia jego numeru identyfikacyjnego na paragonie.

Wnioskodawca prowadzi działalność obejmującą świadczenie usług zakwaterowania. Usługi te co do zasady opodatkowane są w miejscu położenia nieruchomości (art. 28e u.p.t.u.). Wnioskodawca w ramach organizacji ewidencji podatkowych uznał, że będzie ewidencjonował całość sprzedaży przy pomocy kasy rejestrującej. Gdy otrzymał od kontrahenta zagranicznego zarejestrowanego w Unii Europejskiej żądanie wystawienia faktury za usługę, nie mógł tej faktury wystawić w sposób zgodny z art. 106b ust. 5 u.p.t.u. bowiem kasa rejestrująca blokowała możliwość wprowadzenia pełnego numeru identyfikującego nabywcę na potrzeby podatku od wartości dodanej.

W celu wyjaśnienia powstałych u wnioskodawcy wątpliwości wystąpił do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji podatkowej. W dniu 3 października 2024 roku Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał w tej sprawie interpretację 0112-KDIL3.4012.464.2024.2.MC, w której stwierdza m.in.

„Podkreślenia wymaga, że analizowany art. 106b ust. 5 ustawy odnosi się zarówno do nabywcy będącego podatnikiem podatku VAT, jak i nabywcy będącego podatnikiem podatku od wartości dodanej, o którym mowa w art. 2 pkt 11 ustawy.

To oznacza, że powyższa regulacja ma takie samo zastosowanie zarówno do nabywców będących podatnikami podatku VAT, jak i podatnikami podatku od wartości dodanej, co powoduje, że zastosowanie znajdzie również w odniesieniu do zagranicznych kontrahentów z UE podatników podatku od wartości dodanej.

Jednocześnie wskazać należy, że podane przez Państwa przyczyny niewskazania numeru NIP na paragonie, tj. ograniczenia funkcjonalności systemu – długość numeru NIP zagranicznego kontrahenta, uniemożliwia umieszczenie go w całości na paragonie – nie mogą być powodem nienywiązania się z nałożonych obowiązków wynikających z ustawy o podatku od towarów i usług. Państwo, jako sprzedawcy towarów, są zobowiązani do przestrzegania przepisów ustawy.

Ustawa o podatku od towarów i usług nie przewiduje zwolnień z obowiązku sprzedawcy ze względu na brak możliwości wystawienia paragonu bez NIP z wyżej wskazanych powodów.

Tym samym, jeżeli prowadzi Państwo sprzedaż na rzecz podmiotów będących podatnikami podatku od wartości dodanej z UE, to spoczywa na Państwie obowiązek dostosowania m.in. systemów wykorzystywanych w prowadzonej przez Państwa działalności gospodarczej oraz organizacji pracy w taki sposób, aby obowiązek wynikający z ustawy mógł być zrealizowany.”

Wobec jednoznacznego brzmienia § 22 pkt 24 Rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 12 września 2021 r. w sprawie wymagań technicznych dla kas rejestrujących ocenić należy wnioski Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej jako wadliwe. Wnioskodawca oczywiście zdaje sobie sprawę z przekroczenia terminów zwyczajnego trybu wzruszenia wydanej na jego rzecz indywidualnej interpretacji podatkowej, niemniej jednak zauważyć należy, że zgodnie z art. 14e § 1 pkt 1 o.p. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może z urzędu zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.